

Lavonnay

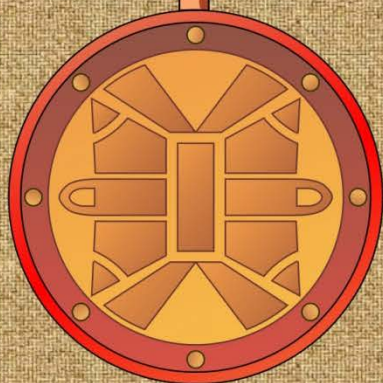

Ami mára már történelem...

A Ködből Születő. Az ynevi halandók számára semmitmondó név, bár néhány kolostorban és varázslórendben még fellelhetők róla adatok. Beriquel leghosszabb folyója, átszeli egész Larredant, hogy aztán az Igazság Száján keresztül hagyja el a Völgyet. Összegyűjti a hegyek vizeit, s sziklát áttörve hömpölyög a Mer'Daray tenger felé. Ereje hatalmas, hegy nem állhat ellen neki, ha mégis nála erősebbel találkozik megkerüli, s századokon át koptatva emészti el erejét. A mester, ki iskolájának a folyó nevét adta hozzá hasonló harcosokat akart nevelni. Türelmes, rendíthetetlen férfiakat akik a hegyek állóképességével és Lavonnay elsőpró erejével bírnak.

Niel cwa Carmelyn P.sz. 3830-ban született Tiadlanban elf anya és ember apa gyermekeként. Anyja behalt a szülésbe, apja tízéves koráig nevelte a fiút, amikor is egy határvillongásban életét vesztette. Niel egy harcművész mester fogadta fiává és tanítványává, kitűnő mestert nevelt belőle. A '60-as években kalandozni indult, 60 évig járta Ynevet tapasztalatokat szerezve, mikor hatalmas tudással hazatért. Itt újabb tanulóévek következtek, P.sz. 3900-ban Niel Slan-mesterré avatták. Tíz esztendeig tanított tehetségesnél tehetségesebb tanítványokat nevelve, s közben saját tudását is fejlesztve.

Nevéhez fuzodik az Aranyharang Diszciplína magasabb szintű alkalmazásának kifejlesztése. A tökéletességet keresve hamarosan arra az álláspontra jutott, hogy az puszta elmélkedéssel nem érhető el. Meg kell találni az összhangot a természettel, s annak kiemelkedő tagjával, az emberrel. Újra kalandozni kezdett, s kitapasztalta, hogy az emberi kapcsolatok nagyban segítik a lélek fejlődését. Forró véréből hajtva egy Beriquelre induló expedíció tagjai között találta magát. Ott, míg a többiek az egyetlen kikötőváros újjáépítésén fáradoztak ő felfedező útra indult. Az eredmény legmerészebb álmait is fölülmúlta. Éjszaka telepitikus üzenetet észlelt, valaki segítséget kért. Hamarosan a forrást is megtalálta, több tucat törpeforma lény harcolt két hatalmas fehérbundájú farkassal. Niel a farkasok segítségére sietett, s pillanatok alatt szétszórta a támadókat. A sebesült nöstényt hosszan ápolta, s végül meggyógyította. A farkasok hálája az elméjében zengett, meglepte az állatok intelligenciája. Különös kérést tolmácsoltak neki, tartsa távol a messziről jött idegeneket a folyó felső szakaszától. Ahogy ok mondták, veszélyes hely az az ynevi halandóknak. Niel segített nekik, a felderítok nem mentek arra, nem mertek ellenszegülni a mester határozott parancsának, s a folyótorkolatban épülő kis kikötőváros lakossága is hamar megunt

a fagyos beriqueli életet. Alig fél év múltán a kolónia induláshoz készülődött. Niel még indulás előtt visszatért oda, ahol a farkasokkal találkozott. A tisztáson különös sziklát talált, mikor megérintette a Világ kifordulni látszott önmagából. Niel zuhant, zuhant az Univerzum sötétjében nem tudva mi a következő állomás...

Felébredve különleges helyen találta magát, egy gyönyörű réten. A farkasok újra megjelentek, és valami olyasmit mondtak, hogy jutalmul szabad átjárást nyert a Hálón. Mivel Niel nem tudta ez mit jelent, elindult, hogy megtudja hol van. Hosszú történet lenne a mester Larredani élete; a Beriquel hegyei által határolt királyság nyelvét hamar megtanulta, majd beilleszkedett. A főváros, Sel'aiar lenyűgözte szépségével s lakóival. A Táncosok mentalitása s a Harcosok csatabárdforgató tudása volt az a két dolog, ami olyannyira lekötötte, ottartózkodása során, hogy elhatározta, megtanulja őket. Laroan ron Navan'Nion, a Harcosok Körének főmentora le volt nyűgözve tudásától. Együtt kezdtek el dolgozni egy új harci stíluson, mely mindkét mester tudását egyesíti. A stílus nevét Niel találta ki. Kifejlesztették a csatabárdhasználat legmagasabb fokozatát, miben az elme, a test s a fegyver egybeforr, s tökéletes harcost alkot. A két férfi jó barátta vált, de a többi harcos, s a Táncosok Köre nem nézte jó szemmel a jövevény tevékenységét. A bírálatok arra készítették Nielt, hogy elhagyja Larredant, a dhole mégis barátjaként bocsájtotta útjára, s a Tűzkígyó Körének tiszteletbeli tagjává fogadta, mondván a mester élete, tudása s viselkedése érdemessé teszi erre. Tehát Niel távozni akart, de nem volt határozott terve, hiszen fogalma sem volt hogyan kerülhetne vissza Ynevre. Végül a Védők segítettek neki, olyan dimenzióban juttatták haza, amiről valószínűleg még a Fehér Páholy tagjai sem rendelkeznek információval. Búcsúzóul egy medált kapott: akinek gyermekkorában az izzó medál Lángliliomot formázó képét égetik alkarjába szabad bejárással bír Larredanba. Talán ez ihlette a mestert arra, hogy az új stílus-iskola jelképévé a tuzes virágot válassza, mely Larredan szent jelképe is.

A Védők segítségével Niel Doranba érkezett egy cipész legnagyobb meglepetésére, akinek a műhelyében bukkant elő a semmiből. Elindult tanítványt keresni. Nehéz dolga volt, hiszen olyan harcost szeretett volna nevelni, aki már fizikálisan is kitűnik a tömegből s nincs híján humornak,

iróniának sem - Niel szerint a harc előtt jókor elsütött poénnál nincs jobb feszültség- és félelemoldó. Hosszas vándorlás után az erigowi hercegi palota mellett találta meg a megfelelő gyermeket, con Ruinan, a Belsőváros egyik legbefolyásosabb ekossa fiatalabb fiának a személyében.

... S ami majd csak a jövőben válik azzá

Nephiss con Ruinan több mint tizenöt évig tanult Nielnél, együtt járták be az Északi Szövetség országait útközben gyakorolva, tanulva. A hajdan ötéves gyermek húszévesen tért vissza atyja házába, a lovag örömmel fogadta, s büszkén szemlélte mi lett a fiából. Niel harcművész-iskolát építtetett a Belsővárosban az Ekoss támogatásával, s jelenleg ott tanítja az új stílust maroknyi kiválasztottnak. Ezenközben Nephiss járja Ynevet, s csak néha-néha tért vissza öreg mesteréhez. A Lángliliom jele csak Nephiss alkarján látható, Niel senki mást nem avatott be a medál titkába, őt is csak mikor megérett rá.

Képzés

Az iskola elvei szerint „Csak az válhat folyammá, aki már csermelyként dagadni kezd...”. Lefordítva: a tanulást legkésőbb hatéves korban el kell kezdeni. Tízéves korukig a tanítványok elsajátítják a pusztakezes harc és a Slan-pszi alapjait. Erejük és állóképességük fejlesztésére nagy hangsúlyt fektetnek, a csatabárdos technikákhoz mindkét tulajdonság elengedhetetlen. Tizenegy évesen bottal kezdenek gyakorolni, tizenhárom évesen már kardot és csatabárdot is a kezükbe vesznek. Tizennyolc éves korukra elmondhatják magukról, hogy kitűnő harcművészek. Két éves vándorlás következik, a tanítványok mesterükkel utazgatva ismerik meg Északot a maga valóságában - igen, bizony a kocsmákat is. Részegre soha nem isszák magukat, holott hatalmas mennyiségű italt képesek vedelni; mindig szin józanok maradnak. Talán a világi örömök közül ezt kedvelik a legjobban. Ez is a képzéshez tartozik, Niel magáévá tette a Táncosok életfilozófiáját, miszerint az élet azért

van, hogy élvezzük, persze maximális önkontrollt gyakorolva.. A mester megköveteli a folyamatos figyelmet és harckésztséget, húszéves korára minden tanítvány megtanulja, hogy még a legintimebb pillanatokban is bármikor meg tudja védeni magát.

Jellem

A Lavonnay türelmes, rendíthetetlen, hegyként tűri a csapásokat s folyóként söpri el a neki ellenszegülőket. A harcosok lelkükben mindig tiszták maradnak, holott a külvilág felé sokszor furesa arcot mutatnak. Legtöbbjük egyszerű iszákos barbárnak tettei magát, s mikorra kiderül kiléte, általában már késő. Csatabárdjuktól, ha tehetik soha nem válnak meg, de pusztá kézzel is kitűnő harcosok. Niel a Természet Útjára tanítja őket, jellemük elengedhetetlen része a Rend. Életük során igyekeznek minél többféle dologban jeleskedni, miközben kiemelt figyelmet szentelnek csatabárdos technikáik tökéletesítésének. Tehát Niel tanítványainak jelleme Rend, Élet- ritkábban Élet, Rend.

Jelkép

Az iskola jelképe Larredan címere, a Lángliliom. Három lángnyelv egy kört ölel, a szimbólum virágot formáz. Ezen kívül Nephiss nagy előszeretettel használja jelképként a Lavonnay és az Igazság Szája stilizált képét, a barlangba aláömlő folyamat.

Képességek

Erő	K6+14
Állóképesség	2K6+12+Kf
Gyorsaság	K10+8
Ügyesség	K10+8
Egészség	K10+10
Szépség	3K6 (2x)
Intelligencia	3K6 (2x)
Akaraterő	K6+12
Asztrál	K10+8
Érzékelés	K6+12

Képzettségek

Képzettség	Fok/%
Vakharc	Af
3 fegyver használata*	Af
Földharc	Af
Belharc	Mf
Kínzás elviselése	Af
Pszi (Slan-út)	Af
Lovaglás	Af
Úszás	Af
Futás	Af
Mászás	10%
Esés	40%
Ugrás	25%

*Hosszú bot, Hosszú kard, Egykezes csatabárd

A Lavonnay stílus követői szintenként kapnak 22%-ot, amelyet szétszthatnak a három százalékos képzettségük között, de egyre-egyre maximum 15%-ot tehetnek. Azt is megtehetik, hogy egyiket-másikat nem növelik.

A további szinteken a következő képzettségekben részesül:

Tsz.	Képzettség	Fok/%
3.	Lovaglás	Mf
4.	Fegyvertörés (csatabárddal)	Mf
5.	Vakharc	Mf
5.	Fegyverhasználat (csatabárd)	Mf

Különleges képességek

A Harcművész kasztnál leírtak itt is érvényesek (Slan pszi, Kitérés, Farkasügetés) Chi-harcban pusztá kezükön kívül egykezes csatabárdjukat is képesek használni, 7.Tsz- től, mikor ezt a harcmodort alkalmazzák csatabárdjuk mágikus fegyvernek minősül, s minden, az efféle fegyverekre és tárgyakra vonatkozó szabály rájuk is érvényes (Figyelem! A Lavonnay stílus követőinek keze Chi-harcban sem minősül mágikus fegyvernek!).

A Lavonnay harcosok fegyvertára

Niel követői három elsődleges fegyver forgatását sajátítják el. Ezek fontossági sorrendben az egykezes csatabárd, a hosszú bot és a hosszú kard. Páncélt, vértet nem szeretnek viselni, ha mégis megteszik csak olyanhoz nyúlnak, mely nem akadályozza őket a szabad mozgásban. Szeretnek lovagolni, de harcba ritkán bocsátkoznak lóhátról. Pajzsot soha sem használnak.

A stílus fegyvereinek játéktechnikai jellemzői:

Fegyver	T/k	Ké	Té	Vé	Sebzés	Súly (kg)
Pusztakéz/láb	2	9	11	8	K6+1	-
Egykezes csatabárd *	1	6	13	12	K10+1	2
Hosszú bot**	1	4	10	16	K6+1	1,2

*Lavonnay kezében bármely egykezes csatabárd ezekkel az értékekkel bír.

**Lavonnay kezében bármely hosszú bot ezekkel az értékekkel bír.

Ruházat

A Lavonnay harcosok tradicionális viselete a Beriquelrol származó serrat. Széles, keményített válla kissé felfelé hajlik, háromszögletű szárnya elől- hátul csúcsban végződve a térdekig ér. Ujja, oldala nincs; a köntöst fölé öltik, széles övvel fogják össze. Hátán az iskola címere, a Lángliliom képe látható.

2003.02.11.

Szerző: Chanók

Forrás: Kalandozok.hu

Szerkesztette: Magyar Gergely

A cikk megjelent BlackRawen neve alatt (2007.04.19.) a Hotdog/MAGUS oldalon is, a forrás vagy az eredeti szerző feltüntetése nélkül.